

کنار آن هم کاروانسرای «شیخ فیض محمد» که اهل سنت بود، قرار داشت. کارگرهای زیادی در کاروانسرا کار می‌کردند و شب‌ها هم همانجای خوابیدند. کم‌کم شروع کردند به ساخت مسجد و رفت‌وآمدشان بیشتر از قبل شد.

کمال پور می‌گوید: مسجد ابوذر که یکی دیگر از بناهای قدیمی این کوچه است ابتدا نامش مسجد درخت بید بود، بعد از مدتی نامش «مسجد الهی» شد. آن زمان آیت‌اللهی که خانه‌اش در اینجا بود، امام جماعت مسجد شد و در اینجا نماز می‌خواند، به همین دلیل مسجد را به نام او گذاشتند و پس از او نام مسجد به «ابوذر» تغییر کرد.

این ساکن قدیمی کوچه آیت‌اللهی خامنه‌ای تعریف می‌کند: هریک از کوچه‌های اینجا به یک نام بود، به‌طور مثال آنچه که من یادم هست کوچه ۱۴ به نام کوچه گنبد سبز بود و کوچه بعدی آن کوچه «خمس» که آخر کوچه حیاط هزار متری مال آقای خمس بود و کوچه به نامش بود. آن زمان هر کس

وقتی انقلاب شد با توجه به اینکه آیت‌الله خامنه‌ای ساکن این محله بود، پدرم دست خطی نوشت بانام «آیت‌الله خامنه‌ای» من هم داخل نوشته‌هایش را خالی کردم و پدرم سر کوچه و بارنگ روی دیوار کوچه نام کوچه «آیت‌الله خامنه‌ای» را نوشتم و از آن زمان تاکنون به همین نام باقی مانده است

که ملک و املاک بیشتری داشت یا از جایگاه ویژه‌ای برخوردار بود، کوچه‌ای را به اسم اومی نامیدند. وی می‌گوید: از قدیم بچه‌های همین محل بودیم، وقتی انقلاب شد با توجه به اینکه آیت‌الله خامنه‌ای ساکن این محله بود، پدرم دست خطی نوشت بانام «آیت‌الله خامنه‌ای» من هم داخل نوشته‌هایش را خالی کردم و پدرم سر کوچه و بارنگ روی دیوار کوچه نام کوچه «آیت‌الله خامنه‌ای» را نوشتم و از آن زمان تاکنون به همین نام باقی مانده است. هر چند این کوچه از دو سمت بانام‌های اندرزگوی ۱۲ و آخوند خراسانی نام‌گذاری شده است. اما مردم هم چنان آن را بانام آیت‌الله خامنه‌ای می‌شناسند و سال‌هاست حسینی آیت‌الله خامنه‌ای، همان منزل پدری رهبر معظم در این کوچه پابر جاست و مراسم متعددی در آن برگزار می‌شود.

تصاویری که مشاهده می‌کنید گویای این مطلب است که این کوچه بین هویت قدیم و جدیدش مانده است. ساختمان‌های مرتفع و هتل آپارتمان‌هایی که در حال ساخت است، در کنار خانه‌های و سراهای قدیمی خودنمایی می‌کند. آب‌انباری که تا یک سال پیش جزوی از هویت محله بود و حالا به پناه‌های خاص آن را بسته‌اند و با پیگیری‌های اهالی باز هم درست نشد. مسجدی که موقوفه چند ساله است و اکنون تخریب شده و خانه‌هایی که دیگر چیزی از آن باقی نمانده است. همه این‌ها در کنار هم مناظر نازیبا را در این کوچه به وجود آورده‌اند که شاید به چشم‌زائر و مجاور ناخوشایند بیاید. هر چند بزرگان زیادی مانند استاد احمد کمال، دکتر محمد تقی رادپور و... در اینجا زندگی می‌کردند اما مهم‌ترین تاریخچه‌ای که این کوچه در خود نگه داشته و هنوز مردم آن را به خاطر دارند همان حسینی آیت‌الله خامنه‌ای است که مردم در آن رفت‌وآمد دارند. شاید در غیر این صورت ممکن بود این کوچه هم مانند بسیاری از خاطرات مشهد به فراموشی سپرده شود و خاطراتش با فروریختن ساختمان‌هایش پاک شود.

